

HUN SKAL DEBUTERE.

Farce med Sang i 3 Akter af Erik Bøgh efter Theaulon.

(1855. Kasino.)

Allegretto.

Greven. F. J. Hansen.

I.

V.1. Tro De mig: det er en faa - be - lig Nyk - ke og den vil brin - ge Dem
 V.2. Gr. Sig mig blot, Kæ - re: De har dog hørt ta - le om de Chi - oa - ner, der

Athanasia.

Straf som for - tjent. Nej, tro De mig: jeg skal nok gø - re Lyk - ke! Fa - der for - sik - rer, at
 ven - te Dem? Ath. Ja! Gr. At sme - de Ræn - ker og spil - le Ca - ba - le, det hø - rer til. Ath. Det be -

Gr.

jeg har Ta - lent! Ja, hans Ord har Gyl - dig - hed. Hel - li - ge U - skyl - dig - hed!
 sør - ger Pa - pa. Gr. Tænk, det u - be - stik - ke - li - ge Pu - bli - kum... Ath. De skik - ke - li - ge

Ath. Gr. Ath.

De skal faa at se... En lil - le Pri - ma - don - na maa - ske? Først de - bu - te - rer jeg -
 Folk for - nær - mer ej en stak - kels lil - le Pi - ge som mig. Øj - ne - ne sænker jeg

Gr. Ath. Gr.

og re - us - se rer jeg - Saa gra - tu - le - rer jeg. Men De tror det ej? Nej!
 yd - mygt, saa tæn - ker jeg nok, at man skænker mig lidt Ap - plaus - pas paa!

Allegro moderato.

Efter en svensk Melodi.

II. **Tanne.**

V. 1. Jo, De kan tro, at Bar-net har Ge-ni. Hun spil-ler Al-ting, Shakspeare, Schiller,
V. 2. Tan. Se hen-de blot en Gang i Cen-dril- Ion, der er hun stor, - det vil De al-drig

Greven. **Tan.**

Seri-be. I Ørk-nens Søn. Hvad spiller hun der-i? Par-the-ni-a, det kan De vel be-gri-
næg-te. Gr. Se, se! Tan. Og som Jo-han-na Montfoucon - De skul-de ba-re se, hvor hun kan fæg-

Gr. **Tan.**

hel Jeg tæn-k-te kun, at til et sligt Par-ti var hun for lil-le. Lil-le? vil De
te. Og hen-des Sang! Gr. Hun syn-ger da? Tan. Ja vel! Gr. Og dan-ser ogsaa smukt? Tan. Ja, rent for-

væ-re saa god at hu-ske paa, at et Ge-ni, det maa-les ej i a-len-vis, min.
han-det. Jeg har set Els-ler, Son-tag og Ra-chel, men Det-te det er no-get gan-ske

Gr. **Tan.**

Kæ-re. Jeg hør jeg hør. Husk paa, at et Ge-ni, det maa-les ej i alenvis, min Kæ-re.
An-det! Jeg har set Els-ler, Son-tag og Ra-chel, men Det-te det er no-get gan-ske An-det.

Allegro. Md. Müller-Schultz.

Levin a 4 sous. (E Dejazet)

III.

Det skal jeg al - drig glemme! Hør, ved De, hvad De vil? Og tror De Alt slaar

til paa Sce - nen som her - hjemme? Hun har jo in - gen Stem - me og knap Be - greb om Spil!

Kan hun vel si - ge en Re - plik? Er det Mi - mik? se, hvilket Blik! Fi - gur det

skor - ter og - saa paa, og kan den Smaa vel gaa og staa? Nej, lær De at sy og la - ve

Md. M. S.

Mad! Tag De De - res Drejer og vær glad: Paa Sce - nen gaar det al - drig godt, Alt saa - dant
Ath. Tan. Nej Tak, end - nu kan Alt gaa godt. Forskaan os

Smaat gør Fiasco blot, paa Sce - nen gaar det al - drig godt, Alt saadant Smaat gør Fias - co blot.
blot for De - res Spot, nej Tak, end - nu kan Alt gaa godt, forskaan os blot for De - res Spot. *fz*

IV. **Andantino.** Ath. „Le Guitarero.“ (Haley.)

Nu vel - an! Du vil dø, saa lad da Of - fer -

flam - men for - e - ne Dig med Zulma, med Din tro - fa - ste Mø, det vil blom - ster - strø - den

Vej, vi van - dre - sammen til El - skovs fjær - ne Ø. Ej for Kval, ej for Død da mit Hjer - te vil

bæ - ve, Dig min Fryd, Dig mit Liv ved min Si - de jeg jo ser. Fra Baa - let Arm i

Arm i Flammer vi bort - svæ - ve og skil - les al - drig mer, nej al - drig mer. *f*

Allegro moderato.

Tysk Melodi.

V. **Tan.**

V. 1. Saa har jeg alt-saa vundet Sej-er, til-sidst ved Lykkensmaal jeg staar, o,

denne Af-ten, den op-vejer, hvad jeg har lidt i man-ge Aar, naar Tæppet hist sig hæver at-ter, jeg

glemmer Sorg og Tab og Trang, thi da skal hun, mit Barn, min Dat-ter, paa Scenen frem for første

Gang, ja da skal hun, mit Barn, min Dat-ter, paa Scenen frem for første Gang.

V. 2.

Hvor jeg har stridt, hvor jeg har døjet,
 Før jeg fik dette bragt i Stand!
 Jeg har da tryglet, smigret, løjet
 Saa meget, som det vel gik an.
 Ja, det er stygt!—Men gamle Fætter,
 Var nødt dertil—hans Barn det galdt.
 Og for sit Barn, sin lille Datter—
 For heude kan han gøre Alt!—

V. 3.

Nu mellem Haab og Frygt jeg vanker,
 Det tegner herligt—det er sandt—
 Og dog—det gamle Hjerter banker,
 Ret som jeg var en Debutant!
 Jeg selv er vant til Spot og Latter,
 Til Pibens og Gongens Klang,
 Men ak—det er min lille Datter,
 Som nu skal frem for første Gang!

Allegro.

Strauss., "Kettenbrücke Galop"

VI.

Ath. Saa, Pa - pa, er jeg da

Tan. smilket og klædt paa! Sig mig nu: fin der Du mig pas - sa - bel? Aa - Du er sød!

Ath. Tan. lille Død, hvilken dej - lig Dragt! Og gjør ej Kro - nen mig lidt stør - re? Jo som sagt!

Ath. Tan. Hvor mit Hjer - te ban - ker! Ah! Du har Lam - pe - fe - ber.

Ath. Tan. Ath. Ja gid jeg blot var vel der - fra! Aa Passjar! Ja, men kære Far.

Tan. Lil - le Nar, husk vi har firsind - ty - ve Klappe - re, ja hun - dre - de saa - gar.

Vær du gan - ske ro - lig ba - re, det er Folk, som nok skal

Ath.

kla - re Sa - gen — det har in - gen Fa - re! Men om jeg gør

Tan.

Fias - col Nej nej nej nej nej, nej. Ath. Nej, mit Mod vil jeg be -
Tan. Vær Du gan - ske ro - lig

va - re, det har vist - nok in - gen Fa - re, men jeg er lidt
ba - re, det er Folk, som nok skal kla - re Sa - gen — det har

ængst - lig ba - re, det kan ej for - un - dre Dig
in - gen Fa - re, tro du mig, og frygt kun ej.